

วาญิบต้องตะอะวะฮ์สู่อัลลอฮ์

﴿وجوب الدعوة إلى الله﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัตตวัยญีรีย

แปลโดย : อิบรอฮีม หุเซน

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟีกฮิด อิสลามีย์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿وجوب الدعوة إلى الله﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: إبراهيم حسين

مراجعة: فيصل عبدالهادي

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

วาญิบต้องตะอวะฮ์สู่อัลลอฮ์ ตะอาลา

ความสำคัญของการตะอวะฮ์ผู้คนไปสู่อัลลอฮ์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวถึงหุกมต่างๆในอัลกุรอานโดยภาพรวม และท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้แจกแจงรายละเอียดไว้ในหะดีษ แม้กระนั้นก็ตามอัลลอฮ์ก็ได้แจกแจงเรื่องความพยายามสุดสาหัสในการตะอวะฮ์หรือเชิญชวนผู้คนไปสู่อิสลามด้วยการอธิบายที่ครอบคลุมสมบูรณ์ทุกอย่าง ในขณะที่อัลลอฮ์ไม่ได้แจกแจงถึงการปฏิบัติอิบาดะฮ์ของบรรดานบี อะลัยฮิมุสสะลาม อย่างละเอียดถี่ถ้วนแต่ประการใด ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดของนบีอิบรอฮีม การทำหัจญ์ของนบีอาดัม หรือแม้แต่การถือศีลอดของนบีดาอูด อะลัยฮิมุสสะลาม แต่อัลลอฮ์ได้อธิบายการปฏิบัติอิบาดะฮ์ของนบีเหล่านั้นในภาพกว้างๆเท่านั้น

อัลลอฮ์ ตะอาลา มิได้กล่าวถึงผู้ที่ยืนหยัดในการปฏิบัติอิบาดะฮ์แม้แต่คนเดียวในอัลกุรอาน แต่อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงการตะอวะฮ์ของบรรดานบีอย่างละเอียดครอบคลุมทุกด้าน

อัลลอฮ์ได้แจกแจงเกี่ยวกับประวัติของนบีมุซา อะลัยฮิสสะลาม ในอัลกุรอานทั้งหมดถึง 29 แห่ง อัลลอฮ์ได้บรรยายการตะอวะฮ์ของบรรดานบีที่มีต่อประชาชาติของแต่ละท่านอย่างละเอียด อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงประวัติการตะอวะฮ์ของนบินูหฺ นบีอิบรอฮีม นบีมุซา นบีอิซา นบีฮูด นบีศอลและฮุ นบีซุฮัยบ นบีญูญ นบีญูซุฟ และนบีท่านอื่นๆ อะลัยฮิมุสสะลาม ซึ่งเป็นเพราะว่าประชาชาตินี้ถูกส่งมาเพื่อการตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ตะอาลา และบรรดานบี อะลัยฮิมุสสะลามทั้งหลายคือแบบอย่างของประชาชาตินี้

ตะอวะฮ์ตั้งแต่วันแรก

ระหว่างการประทานวะฮยูในเรื่องของอีมานและในเรื่องของหุกมต่างๆที่มีช่วงเวลาที่ว่างเว้นยาวนาน แต่กลับไม่มีช่วงว่างเว้นระหว่างเรื่องของอีมานและการตะอวะฮ์ นั่นก็เป็นเพราะว่าประชาชาตินี้ถูกส่งมาเพื่อการตะอวะฮ์เหมือนบรรดานบีทุกคน

นบีทุกคนได้สั่งสอนประชาชาติของพวกเขาในเรื่องของหุกมต่างๆหลังจากที่ได้สั่งสอนพวกเขาด้วยเรื่องของอีมานมาก่อนแล้ว แต่ตรงกันข้ามอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ส่งท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และพระองค์ได้สั่งสอนในเรื่องการตะอวะฮ์ทันทีหลังจากที่ได้สั่งสอนในเรื่องของอีมาน และต่อมาก็ได้สั่งสอนประชาชาติของท่านในเรื่องของหุกมต่างๆในศาสนา ณ เมืองมะดีนะฮ์ นั่นเป็นเพราะประชาชาติที่ถูกส่งมาเพื่อให้ทำหน้าที่เหมือนบรรดานบีทุกคน

การตะอวะฮ์คือความรับผิดชอบของมุสลิมทุกคน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้คัดเลือกประชาชาติของนบีมุฮัมมัดจากประชาชาติทั้งหมด อัลลอฮ์ได้ยกย่องและเทิดเกียรติพวกเขาด้วยศาสนาอิสลามและการตะอวะฮ์ การตะอวะฮ์จึงเป็นสิ่งวาญิบ

เหนือมุสลิมและมุสลิมะฮ์ทุกคนตามแต่ความสามารถและความรู้ที่แต่ละคนมีอยู่ การตะอฺวะฮ์เป็นความรับผิดชอบของประชาชาตินี้ นั่นเป็นเพราะการตะอฺวะฮ์คือความต้องการของประชาชาตินี้อีกเช่นกัน

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [يوسف / 108]

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮฺ และฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี” (ยูซุฟ : 108)

และหลักฐานนี้เป็นหลักฐานที่ครอบคลุม ทั้งในเรื่องของวันเวลา ไม่ว่าจะเวลากลางวันและกลางคืน

ในเรื่องของสถานที่ ไม่ว่าจะทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก

ในเรื่องของเชื้อชาติ ไม่ว่าจะจะเป็นชาวอาหรับหรือชนชาติอื่น ๆ

ในเรื่องของเพศ ไม่ว่าจะจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง

ในเรื่องของอายุ ไม่ว่าจะจะมีอายุน้อยหรืออายุมาก คนแก่หรือวัยรุ่น

ในเรื่องของสีผิว ไม่ว่าจะจะเป็นคนผิวขาวหรือผิวดำ หรือผิวเหลืองก็ตาม

ในเรื่องสถานะทางชนชั้น แม้จะเป็นเจ้าหรือนายคนหรือผู้มีสถานะเป็นผู้รับใช้คนอื่น หรือผู้ร่ำรวยมากมายเงินทอง หรือยากไม่มีอันจะกิน

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ

أُولَئِكَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ [إبراهيم / 52]

ความว่า “นี่คือการเชิญชวนแก่มวลมนุษย์ เพื่อพวกเขาได้จะถูกเตือนด้วยการเชิญชวนดังกล่าว และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า แท้จริงพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกะและเพื่อบรรดาผู้มิสติดจะได้ตระหนักรู้” (อิบรอฮีม : 52)

3. ท่านเราะสูล คืออัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวในวันอิฎิ้ลอฎฮาในช่วงฮัจญ์วะดาอฺซึ่งเป็นการกล่าวคุฏบะฮ์ให้กับเศาะหาบะฮ์ของท่านผู้ซึ่งเป็นที่ศรัทธาต่อท่านทุกคน เศาะหาบะฮ์ของท่านมีทั้งที่เป็นชาวอาหรับและมีเชื้ออาหรับ มีทั้งชายและหญิง ผิวขาวและผิวดำ คนรวยและคนจน เจ้านายและผู้ที่เป็นทาส ว่า

«لِيَبْلُغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ، فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَى أَنْ يُبْلَغَ مَنْ هُوَ أَوْعَى لَهُ مِنْهُ».

ความว่า : “พึงทราบเถิดว่าผู้ที่ได้ยินคำพูดของฉัน(คือผู้ที่อยู่ใกล้)จากพวกท่านจำเป็นต้องเผยแพร่ให้กับคนที่ไม่ได้ยินคำพูดของฉัน(คือ ผู้ที่อยู่ไกล) ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ผู้ที่ได้ยินคำพูดของฉันของฉัน อาจจะเป็นไปได้ว่า เขาจะเผยแพร่แก่ผู้ที่มีความใจมากกว่าเขา” [บันทึกโดยอัล-บุคอรี เลขที่: 67 และสำนวนหะดีษเป็นของท่าน, และมุสลิม เลขที่: 1679]

4. จากอัब्ดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะวะฎียัลลอฮฺ อันสุ (ได้กล่าววว่า)ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَنِّي مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّسِبْهُ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ».

ความว่า“ท่านทั้งหลายจงเผยแพร่สิ่งที่ได้จากฉันแม้เพียงหนึ่งอายะฮฺ (เพียงเล็กน้อย) และจงรายงาน(เล่าเรื่องราวต่าง ๆ) จากบনীอิสรออีลโดยไม่ต้องกังวลใดๆ ผู้ใดโกหกต่อฉัน เขาจงเตรียม ที่พำนักของเขาในไฟนรก”(บันทึกโดยอัล-บุคอรี หะดีษที่ 3461)

ท่านเราะฮ์ฎูล ศ็อลลอลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ทุ่มเทความพยายามอุทิศสาคะเพื่อเชิดชูกะลิมะตุลลอฮฺ(ศาสนาอิสลาม)และเผยแพร่เพื่อให้พวกเราได้รับทางนำทั่วกัน ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لِنَهْدِيَهُمْ لِمَنْ سَبَّلْنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

[العنكبوت/ ٥٩]

ความว่า “และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในหนทางศาสนา แน่นอนเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา และแท้ที่จริงอัลลอฮฺทรงอยู่ร่วมกับผู้กระทำความดีทั้งหลาย” (อัลอันกะบูต : 69)

แก่นแท้ของการมูญาซะดะฮฺ (ต่อสู้) ในหนทางของอัลลอฮฺ

การมูญาซะดะฮฺในหนทางของอัลลอฮฺ ก็คือ การทุ่มเทพละกำลังเพื่อการทำงานและปฏิบัติศาสนกิจให้สมบูรณ์ด้วยการทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่าง และยืนหยัดบนเส้นทางนี้จนกว่าชีวิตจะหาไม่

สิ่งที่สำคัญที่สุด ณ อัลลอฮฺ ตะอาลา สำหรับมนุษย์ คือ การได้รับทางนำจากพระองค์ อัลลอฮฺจะไม่ประทานให้ในสิ่งนี้แก่ผู้ใดนอกจากกลุ่มมนุษย์ที่พระองค์ทรงเลือกโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นผู้

ที่ไขว่คว้าหาและห่มเทเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนี้ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนให้คือผู้ที่คู่ควรจะได้ทางนำดังกล่าว พวกเขาคือบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เพราะเหตุนี้อัลลอฮ์ได้สั่งให้เราพยายามขอจากพระองค์ในสิ่งนี้ถึงวันละ 17 ครั้งทุกวันในละหมาด 5 เวลา อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا

الضَّالِّينَ ۝﴾ [الفاتحة/6-7].

ความว่า “ขออัลลอฮ์ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องเที่ยงตรงแก่พวกเราด้วยเถิด แนวทางที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเรา มิใช่แนวทางของพวกที่ถูกกริ้วและมิใช่แนวของพวกที่หลงผิด ” (อัลฟาติฮะฮ์ : 6-7)

การห่มเทพละกำลังทั้งหมดเพื่อเชิดชูศาสนาอิสลามให้สูงส่ง

การห่มเทพละกำลังทั้งหมดเพื่อเชิดชูศาสนาอิสลามให้สูงส่งมีด้วยกัน 3 ระดับขั้น

1. การห่มเทความจริงจึ่งทั้งหมดเพื่อเชิญชวนบรรดากาฟิร ซึ่งเราหวังว่าพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับทางนำจากอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ

لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝﴾ [السجدة/3].

ความว่า “...แต่ว่าคัมภีร์นี้คือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อเจ้าจักได้กลุ่มชนหนึ่งที่มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขา ก่อนหน้าเจ้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง” (อัลสัจญ์ดะฮ์ : 3)

2. การห่มเทกำลังวังชาทั้งหมดเพื่อเชิญชวนผู้ที่อยู่กับการทำความผิดและสิ่งที่ไม่อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้ว เพื่อให้เขาจะหันมาเคารพภักดีอัลลอฮ์ การเชิญชวนผู้ที่หลงลืมเพื่อว่าเขาจะหวนมารำลึกถึงอัลลอฮ์อีกครั้ง

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ ۝﴾ [آل عمران/104].

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้าซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามมิให้กระทำสิ่งที่มิชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ” (อาละอิมรอน : 104)

3. การห่มเทพละกำลังทั้งหมดเพื่อเชิญชวนผู้ที่ทำความดีอยู่แล้วเพื่อให้เขาทำในความดีเพิ่มขึ้นและสามารถเชิญชวนคนอื่นให้เป็นคนดีด้วย ผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์เพื่อให้เขาเพิ่มศักยภาพเป็นผู้ให้ความรำลึกแก่คนอื่น

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝٣﴾ [العصر/ 1-3]

ความว่า “ขอสาบานด้วยกาลเวลา(1) แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ในกาชขาดทุน (2) นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนกัน และกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความอดทน ” (อัล-อศร : 1-3)

และอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวอีกว่า

﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝١١﴾ [الغاشية/ 21]

ความว่า “ตั้งนั้นจงตักเตือนเถิด เพราะแท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือน เท่านั้น” (อัลฆอชียะฮฺ : 21)

หลังจากที่บรรดาเศาะหาบะฮฺ เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุม ได้รู้ว่า การตะอวะฮฺเป็นสิ่งทีวาญิบ เหนือมุสลิมทุกคนและรู้ถึงความสำเร็จของการตะอวะฮฺแล้ว พวกเขา ก็แข่งกันในการลงสนาม ของการตะอวะฮฺ การสั่งสอน และมูญาฮะดะฮฺเพื่อเชิดชูอิสลามให้สูงขึ้นและเผยแพร่ศาสนาอิสลาม อย่างจริงจังเพื่อให้ศาสนาแผ่ขยายไปทั่วทุกมุมโลก พวกเขา ได้นำเสนอดะอวะฮฺต่อผู้คนอย่างชาญฉลาดรอบคอบและใช้วิธีการที่ดีที่สุด ในจิตใจของพวกเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักและความจริงใจต่อผู้คนที่พวกเขาตะอวะฮฺ ความเท็จจริงดังกล่าวนี้เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปตามที่ถูกบันทึก ในคลังตำราหะดีษและอัสชีวะประวัติ

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِآتِي

هِ أَحْسَنُ ۝١٢٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۝١٢٦ وَهُوَ أَعْلَمُ

بِالْمُهْتَدِينَ ۝١٢٧﴾ [النحل/ 125]

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุ้เจ้าโดยสุซุมรอบคอบ (และชาญฉลาด) และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที ดีกว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นพระองค์ทรงรอบรู้ยิ่งถึงผู้ที่หลงจากทาง ของพระองค์และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง” (อันนะหฺล : 125)

การตะอวะฮฺวาญิบเหนือมุสลิมทุกคน

การเชิญชวนผู้คนไปสู่อัลลอฮ์ ตะอาลา มีหุกมวาญิบเหนือมุสลิมทุกคนตามความรู้และความสามารถที่ตัวเองมีอยู่

ผู้ที่ถูกเรียกว่ามุสลิมมี 2 ประเภท

1. ผู้ผู้ที่สามารถอธิบายและเข้าใจสัจธรรมแห่งอิสลามด้วยตนเอง และเขายังเชิญชวนผู้คนให้ปฏิบัติตามคำเชิญชวนของเขา ดังที่ผู้มีอิมานท่านหนึ่งที่เป็นพรรคพวกของฟิรอาวานได้กล่าวว่า

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَّبِعُونَ آهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ (38)

﴿ يَتَّبِعُونَ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴾

[غافر / 38-39].

ความว่า “และผู้ศรัทธากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะชี้แนะแนวทางแก่พวกท่านสู่ทางแห่งสัจธรรม(38) โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงความเพลิดเพลินเท่านั้น และแท้จริงในวันอะคีเราะฮ์สนั่นมันเป็นที่อยู่คงกระพันนิรันดร์(39) ” (ขอพิรุ : 38-39)

2. ผู้ที่เป็นมุสลิมแต่ไม่ได้เป็นผู้รู้ เขาก็จะเป็นผู้ที่เชิญชวนคนอื่นให้ปฏิบัติตามเราะฮ์สุลและอูลละมาอ์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวถึงศอฮิบยาซีนว่า

﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَتَّبِعُونَ آتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾

﴿ آتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (21) [يس / 20-21]

ความว่า “และมีชายคนหนึ่งจากสุดหัวเมืองได้มาอย่างรีบเร่ง เขากล่าวว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูตเหล่านี้เถิด(1) พวกท่านจงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร้องรางวัลใดๆจากพวกท่าน และพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง” (ยาซีน : 20-21)

เรามุสลิมทุกคนต้องมีหน้าที่ตะอวะฮ์หรือเชิญชวนผู้คนไปสู่อัลลอฮ์และแนวทางที่เที่ยงตรง เพื่อที่พวกเขาจะเคารพภักดีอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวโดยที่ไม่มีการตั้งภาคีใดๆกับพระองค์ ดังนั้นผู้รู้จึงเข้าใจในศาสนาด้วยตัวเอง สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ก็จะเชิญชวนผู้คนให้เชื่อฟังและปฏิบัติตามอูลละมาอ์ผู้ที่มีความรู้ที่สามารถเข้าใจในศาสนามากที่สุดในบรรดามุสลิมนุสญ์ทุกคน

การตะอวะฮ์คืองานของประชาชาติมุสลิมทุกคน

การเชิญชวนผู้คนไปสู่อัลลอฮ์เป็นภาระหน้าที่ของประชาชาติมุสลิมทุกคน แต่การวินิจฉัยในปัญหาต่างๆ ใครที่เป็นผู้รู้ก็สามารถที่จะวินิจฉัยหุกมต่างๆเหล่านี้ได้ สำหรับผู้ที่ไม่ใช่เป็นผู้รู้ก็ชี้แนะแนวทางแก่ผู้ที่ต้องการในความรู้เรื่องหุกมต่างๆไปสู่อูลละมาอ์หรือผู้รู้ที่อัลลอฮ์ได้เลือกให้เขามี

ความรู้และสามารถให้การวินิจฉัยหุกมต่างๆ ความเข้าใจและความจำดีแก่พวกเขา ผู้ที่ชี้แนะแนวทางไปสู่ความดีก็เสมือนเป็นผู้กระทำในความดีนั้น บรรดาศอหาบะฮะฮายามผลักดันซึ่งกันและกันในหมู่พวกเขาในการรับหน้าที่วินิจฉัยในปัญหาต่างๆ ผู้ที่ทำหน้าที่วินิจฉัยหุกมในหมู่ศอหาบะฮะฮสามารถนับได้ด้วยนิ้วมือ เช่น มุอาซ, อะลี, ซัยด, อิบนู ซาบิต, อับดุลลอฮฺ อิบนู อับบาส และเศาะหาบะฮุท่านอื่นๆ

การวินิจฉัยหุกมมิได้เปิดกว้างสำหรับคนทุกคน แต่การตะอวะฮฺจำเป็นสำหรับทุกคนที่ต้องปฏิบัติตามความรู้ที่ตัวเองมี อย่างน้อยที่สุดแม้จะด้วยหนึ่งอายะฮฺก็ตาม

อุละมาฮ์และฟูเกาะฮฺคือผู้สันทัดในเรื่องการวินิจฉัยหุกม ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الحل/ 43]

ความว่า “และเรามีได้ส่งผู้ใด(ศาสนทูต)ก่อนหน้าเจ้า(มุหัมมัด) นอกจากเป็นผู้ชายที่เราได้วะฮีย์แก่พวกเขา ดังนั้นพวกเจ้าจงถามบรรดาผู้รู้หากพวกเจ้าไม่รู้” (อันนะหฺลีย : 43)

การตะอวะฮฺ การเชิญชวนผู้คนทำความดี และห้ามการทำชั่ว เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคน และทุกคนทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ตามความรู้ความสามารถและความเข้าใจที่ตัวเองมี บรรดาศอหาบะฮะฮของท่านนบี คืออัลลอฮฺ อะลียฺ วัลลี้ม ได้ทำหน้าที่ตะอวะฮฺในช่วงแรกของศาสนาอิสลามก่อนที่หุกมละหมาด ซะกาต คิยามและอื่นๆจะถูกประทานลงมา ข้อดีของประชาชาตินี้คือการทุ่มเทความพยายามอุตสาหะเพื่อการเชิดชูกะลิมะตุลลอฮฺบนหน้าแผ่นดิน และการงานที่มีประสิทธิภาพมิใช่ด้วยจำนวนนับที่มากมาย

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [يوسف/ 108]

ความว่า “ความว่า “จงกล่าวเถิดมุหัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮฺ และฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี” (ยูซุฟ : 108)

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสอีกว่า

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [التوبة/ 71]

﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ

تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ [الأَنْفَالُ/ ٢٠].

ความว่า “โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์เถิด และพวกเจ้าจงอย่าได้หันหลังให้เขาในขณะที่พวกเจ้าฟังกันอยู่” (อัล-อันฟาล : 20)

2. สิ่งที่ว่าญิบข้อที่สอง คือ การตะอูวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ การเชิญชวนผู้คนไปสู่ความดี และการห้ามปรามจากการทำความชั่วความไม่ดีไม่งามต่างๆ

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ [آل عمران/ ١٠٤].

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้าซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดี และใช้ให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามมิให้กระทำสิ่งที่มิชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ” (อาละอิมรอน : 104)

และหะดีษที่รายงานจาก अबดุลลอฮ์ อิบนิ อัมรฺ (ได้กล่าวว่า) ท่านเราะฮ์สูล คืออลลอฮ์ อะลยฮิ อะสสลัม ได้กล่าวว่า

«بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً».

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงเผยแพร่จากฉัน แม้เพียงหนึ่งอายะฮ์(เพียงเล็กน้อย)” (บันทึกโดย अबบุคอรีฮ์ หะดีษที่ 3461)

และหะดีษที่รายงานโดยอะบีสะอีด अब-คัจญีรี เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยิน ท่านเราะฮ์สูล คืออลลอฮ์ อะลยฮิ อะสสลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ

لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ».

ความว่า “ผู้ใดในหมู่ท่านเห็นสิ่งไม่ดีไม่ถูกต้อง เขาก็จงเปลี่ยนแปลงมันด้วยมือของเขา หากเขาไม่มีความสามารถ (ที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยมือ) ก็ให้เขาเปลี่ยนแปลงมันด้วยคำพูดของเขา หากเขาไม่มีความสามารถ (ที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยคำพูด) ก็ให้เขาเปลี่ยน (ปฏิเสธ) มันด้วยใจของเขา และนั่นก็คือเป็นขั้นต่ำสุดของระดับอีมาน” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 49)

แนวคิดในการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้รับชื่อชีวิตและทรัพย์สินของบรรดาผู้ศรัทธา และได้ให้สัญญาแก่พวกเขาด้วยสวนสวรรค์ ด้วยเหตุนี้มุสลิมจึงต้องใช้เวลาที่มีอยู่ทั้งหมดเหมือนกับใช้เวลาของท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ดังนั้นมุสลิมจึงต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อปฏิบัติทำในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดให้เป็นสิ่งฟัรฎูสำหรับพวกเขา และปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์ในทุกสถานการณ์ในทุกๆวัน เช่น การใช้เวลาในการเอนำวญู การรับประทานอาหาร การนอนหลับพักผ่อน และการใช้เวลาส่วนอื่นๆของชีวิต และมุสลิมต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำงานหาเลี้ยงชีพ และเวลาส่วนหนึ่งซึ่งเป็นเวลาส่วนใหญ่ใช้ในการเชิญชวนผู้คนไปสู่แนวทางแห่งสวรรค์เพื่อที่พวกเขาจะได้กราบไหว้และเคารพภักดีอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อเขามีเวลารว่างหรือไม่มีเวลาพอสำหรับใช้เวลาส่วนนั้นเพื่อการตะอฺวะฮ์ก็ใช้เวลาเพื่อเรียนรู้สิ่งต่างๆเพื่อเป็นเสบียงสำหรับเขาหรือเอาเวลาส่วนนั้นไปอบรมสั่งสอนบรรดามุสลิมในเรื่องของหุกมต่างๆในศาสนา

เมื่อมีเวลารว่าง หรือไม่มีใครมีเวลาพอที่จะให้เขาอบรมสั่งสอน เขาก็ใช้เวลาที่มีอยู่ไปช่วยเหลือเพื่อนมุสลิมตามที่เขาต้องการความช่วยเหลือ ช่วยเหลือในความดีและความยำเกรง

หรือเมื่อมีเวลารว่าง และไม่สามารถทำในสิ่งดังกล่าวทั้งหมดนั้นได้ เขาก็ใช้เวลาที่มีอยู่ด้วยการทำอิบาดะฮ์ เช่น การละหมาดสุนัตมุลัก การอ่านอัลกุรอาน อ่านอัลซิกัร และอิบาดะฮ์อื่นๆที่อัลลอฮ์ทรงชอบและถือเป็นการงานที่ดี เช่นนี้แหละคือการนำเสนอสิ่งดีที่เป็นประโยชน์แก่เพื่อนมุสลิมในภาพรวมในทุกวันเวลาและทุกสถานที่

กลุ่มประเภทของผู้ที่ถูกเชิญชวน

มนุษย์มีความแตกต่างและหลากหลายตามแต่ตัวบุคคลแต่ละคน ความแตกต่างที่มาจากของความรู้และการงานที่ปฏิบัติอยู่ของแต่ละคน ดังนั้นการตะอฺวะฮ์พวกเขาเหล่านี้จึงมีความแตกต่างไปด้วย ความแตกต่างในการตะอฺวะฮ์พวกเขาสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มๆดังนี้

1. ผู้ที่ถูกเชิญชวนมีอิมานที่อ่อนและไม่มีความรู้ในเรื่องของหุกมในศาสนาอิสลาม

ผู้ที่เป็นดาอีย์หรือผู้ที่ถูกเชิญชวนผู้คนเหล่านี้ต้องมีความอดทนในการที่จะได้รับสิ่งไม่ดีต่างๆที่มาจากเขาและคอยตะอฺวะฮ์เขา และสั่งสอนเขาด้วยกิริยามารยาทที่ดีงามและอ่อนโยน และชี้แนะเขาด้วยกิริยาที่นอบน้อม ดังเช่นที่นบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เคยปฏิบัติต่อชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งในวันหนึ่งซึ่งรายงานมาจากท่านอับบาส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม ได้กล่าวว่า

بَيْنَمَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ،
فَقَامَ يَبُولُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَهْ
مَهْ. قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تُزْرِمُوهُ، دَعُوهُ». فَتَرَكُوهُ
حَتَّى بَالَ. ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ: «إِنَّ هَذِهِ
الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدَرِ، إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ عَزَّ

وَجَلَّ، وَالصَّلَاةِ، وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ». أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،
قال: فَأَمَرَ رَجُلًا مِنْ الْقَوْمِ، فَجَاءَ بِدَلْوٍ مِنْ مَاءٍ، فَشَنَّهُ عَلَيْهِ.

ความว่า : ในขณะที่พวกเราอยู่ในมัสนัดร่วมกับท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในมัสนัด ก็มีชายชาวชนบท(ชายชาวเบดูอิน)คนหนึ่งได้เข้ามาในมัสนัด และได้ปัสสาวะ(ที่มุมหนึ่ง) ในมัสนัด บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ก็พากันกล่าว มะฮฺ มะฮฺ (เป็นการกล่าวห้าม) ท่านนบีได้กล่าว(เป็นการปรามบรรดาเศาะหาบะฮ์) ว่า “พวกท่านอย่าได้ห้ามให้เขาหยุดจากการปัสสาวะ ปล่อยให้เขาทำภารกิจของเขาต่อไปให้เสร็จ” บรรดาเศาะหาบะฮ์จึงปล่อยให้ชายผู้นั้น ทำภารกิจ(ปัสสาวะ)ต่อไปจนเสร็จ หลังจากนั้นท่านนบีจึงได้เรียกชายผู้นั้น แล้วจึงกล่าวแก่ชายผู้นั้นว่า “ในมัสนัดเช่นนี้เป็นสถานที่ไม่สมควรอย่างยิ่งสำหรับน้ำปัสสาวะและอื่นใดที่เป็นสิ่งสกปรก” หากแต่ว่ามัสนัดเป็นสถานที่สำหรับการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา การละหมาด การอ่านอัลกุรอาน” หรือเช่นดังกล่าวนี้อันที่ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวขึ้น ท่านอับบาส ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ได้สั่งชายผู้นั้นในบรรดาเศาะหาบะฮ์(ไปเอาน้ำ) ชายผู้นั้นได้นำภาชนะที่มีน้ำมา แล้วได้เทชำระล้างสถานที่(ที่ชายชาวชนบทได้ปัสสาวะให้หมดไป)” (บันทึกโดยอัลบุคอรี หะดีษที่ 219 และมุสลิม หะดีษที่ 285 ส่วนนวนหะดีษเป็นของมุสลิม)

2. ผู้ที่มีอิมานที่อ่อนแอแต่มีความรู้ในเรื่องของหุกมศาสนาดี

ผู้ที่ถูกตะอูวะฮ์ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้จำเป็นที่จะต้องเชิญชวนเขาด้วยวิธีที่รอบคอบและชาญฉลาด และแนะนำด้วยวิธีที่ดี การเชิญชวนเพื่อพวกเขาจะได้มีอิมานเพิ่มขึ้น และกลับมามีอิมานอัลลอฮ์และขออภัยโทษจากอัลลอฮ์ในสิ่งตัวเองได้ทำผิดไป

จากท่านอุมามะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ ได้เล่าว่า

إِنَّ فَتَى سَابَا أْتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ائْتِدْنِي بِالزَّيِّ، فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ فَزَجَرُوهُ، قَالُوا: مَهْ مَهْ، فَقَالَ: «ادْنُهُ» فَدَنَا مِنْهُ قَرِيبًا، قَالَ: فَجَلَسَ، قَالَ: «أَتُحِبُّهُ لَأُمَّكَ؟» قَالَ: لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ، قَالَ: «وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لَأُمَّهَاتِهِمْ»، قَالَ: «أَفَتُحِبُّهُ لِابْنَتِكَ؟» قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ، قَالَ: «وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِابْنَاتِهِمْ»، قَالَ: «أَفَتُحِبُّهُ لِأَخْتِكَ؟» قَالَ: لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ، قَالَ: «وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِأَخَوَاتِهِمْ»، قَالَ: «أَفَتُحِبُّهُ لِخَالَتِكَ؟» قَالَ: لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ، قَالَ: «وَلَا النَّاسُ يُحِبُّونَهُ لِخَالَاتِهِمْ»،

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِ رَجُلٍ، فَزَرَعَهُ فَطَرَحَهُ وَقَالَ: «يَعْمِدُ أَحَدَكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ»، فَقِيلَ لِلرَّجُلِ بَعْدَمَا ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خُذْ خَاتَمَكَ انْتَفِعْ بِهِ، قَالَ: لَا، وَاللَّهِ لَا آخِذُهُ أَبَدًا وَقَدْ طَرَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ความว่า “ท่านเราะฮ์สูล ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เห็นแหวนวงหนึ่งที่ทำมาจากทองบน(นิ้ว)มือของชายผู้หนึ่ง แล้วท่านนบีได้ถอดแหวนวงนั้นออก(จากมือของชายผู้นั้น)แล้วก็ขว้างทิ้ง พร้อมกับกล่าวว่า “พวกท่านคนใดคนหนึ่งจงใจที่จะหยิบเอาถ่านไฟที่มาจากนรก แล้วก็จัดไว้ให้อยู่ที่มือกระนั้นหรือ?” หลังจากที่ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ออกไปจึงมีผู้กล่าวแก่ชายผู้นั้นว่า “เอาแหวนของเจ้าสิ แล้วก็ใช้ประโยชน์จากมัน” ชายผู้นั้นจึงกล่าวขึ้นมาว่า “ไม่ ฉันขอสาบานด้วยอัลลอฮุว่า ฉันจะไม่เอาแหวนนั้นอีกตลอดไป เพราะท่านเราะฮ์สูลลุลลอฮุ ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ขว้างทิ้งมันไปแล้ว” (บันทึกโดยมุสลิม หะดีษที่ 2090)

4. สำหรับผู้ที่มีอิมานแข็งแรงมั่นคงและก็มีความรู้ในเรื่องของหุกมศาสนาดี

อัลลอฮุ ตะอาลา ได้กล่าวว่า

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [التوبة/ 118].

ความว่า “และอัลลอฮุทรงอภัยโทษให้แก่ชายสามคน (คือ กะอูบ อิบนุ มาลิก มุรอเราะฮุ อิบนุ อรรออบีอ และหิลาล อิบนุ อุมัยยะฮุ) ที่ไม่ได้ออกไปสงคราม จนกระทั่งแผ่นดินได้คับแคบแก่พวกเขาทั้งๆ ที่มันกว้างใหญ่ไพศาล และตัวของพวกเขาก็รู้สึกอัดอัดไปด้วย แล้วพวกเขาก็คาดคิดกันว่าไม่มีที่พึ่งอื่นใดเพื่อให้พ้นจากอัลลอฮุไปได้ นอกจากกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกผิดต่อพระองค์ แท้จริงอัลลอฮุนั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ” (อัต-เตาบะฮุ : 118)

5. สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการศรัทธาและก็ไม่มีความรู้ในเรื่องของหุกมด้วย

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الْيَمَنِ، قَالَ: «إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلِ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا

تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عِبَادَةِ اللَّهِ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ، فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا، فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَتُرَدُّ عَلَىٰ فُقَرَائِهِمْ، فَإِذَا أَطَاعُوا بِهَا، فَخُذْ مِنْهُمْ، وَتَوَقَّ كَرَائِمَ أَمْوَالِ النَّاسِ».

ความว่า “เมื่อครั้งที่ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ส่งท่านมูอาซ อิบนิญะบัล ไปยังแคว้นเยเมน ท่านได้กำชับเขาว่า : “แท้จริงท่านกำลังมุ่งไปสู่กลุ่มชนหนึ่งซึ่งเป็นชาวคัมภีร์ ประการแรกที่ท่านต้องกระทำคือ ท่านต้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮุ เมื่อพวกเขายอมรับในเรื่องดังกล่าวแล้ว ท่านก็จะบอกพวกเขาเถิดว่า แท้จริงอัลลอฮุทรงบัญญัติการละหมาดแก่พวกเขาในหนึ่งวันและหนึ่งคืน 5 เวลา เมื่อพวกเขาได้ปฏิบัติในสิ่งนี้แล้ว จงบอกแก่พวกเขาให้รับรู้ว่า อัลลอฮุ ตะอาลา ทรงบัญญัติแก่พวกเขาให้จ่ายซะกาตจากทรัพย์สินสมบัติของเขา และแจกจ่ายให้แก่คนจนในหมู่พวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยอมรับในสิ่งนี้ ก็จงเก็บ(ซะกาต)จากพวกเขา และจงปกป้องรักษาเงินทองที่ดีของมนุษย์(มุสลิม)เอาไว้” (บันทึกโดยอัล-บุคอรียะ หะดีษที่ 1458 และมุสลิม หะดีษที่ 19 ส่วนนวนหะดีษเป็นของอัล-บุคอรียะ)

ประเภทของนักตะอวะฮุ

ใครผู้ใดก็ตามที่ได้ลงนามการตะอวะฮุเพื่อนมนุษย์ อัลลอฮุจะสั่งสอนและทดสอบเขาผู้นั้นด้วยความสุขสบายและความทุกข์ยาก และเขาอาจจะได้รับการช่วยเหลือและการสนับสนุนจากผู้คน หรืออาจจะได้รับการปฏิเสธและการเยาะเย้ยถากถางจากผู้ที่ถูกนำเสนอตะอวะฮุ

ประเภทของมุสลิมที่มีต่อการตะอวะฮุของผู้ที่ทำการตะอวะฮุ

ประเภทของมุสลิมที่มีต่อการตะอวะฮุของผู้ที่ทำการตะอวะฮุ มี 2 ประเภทด้วยกัน

ประเภทแรก การตะอวะฮุที่มีผู้ตอบรับการเชิญชวนของเขา เสมือนที่ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้พบเจอในขณะที่ท่านทำหน้าที่ตะอวะฮุที่เมืองมะดีนะฮุ และ **ประเภทที่สอง** คือ การตะอวะฮุที่ผู้คนหันหลังให้ เหมือนกับที่ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้พบเจอในเมืองฏอฮ็ฟ เพราะอัลลอฮุต้องการที่อบรมท่านนบี

สถานการณ์ในประเภทแรก เป็นสถานการณ์ที่น่ากลัวยิ่งกว่า บางครั้งมนุษย์ได้ให้การตอบรับการเชิญชวนดังกล่าว เพราะมีเหตุแห่งผลประโยชน์ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลัง ในบางครั้งผู้ทำหน้าที่ตะอวะฮุได้ถูกเสนอตำแหน่งให้ หากเขาตอบรับในตำแหน่งที่เขาเสนอมาให้เขา ความเสียหายก็จะเกิดขึ้นแก่เขา นอกจากผู้ที่อัลลอฮุทรงโปรดปรานและปกป้องเขา เพราะชัยฏอนนั้นต้องการที่จะชักจูงนักเผยแผ่อิสลามให้ออกห่างจากศาสนาที่เที่ยงตรง เพื่อที่นักเผยแผ่ศาสนาเหล่านั้นได้แต่หมกมุ่นอยู่กับผลประโยชน์แห่งโลกดุนยา ทรัพย์สินเงินทอง และตำแหน่งต่างๆ เหล่านั้น

ส่วนในสถานการณ์ในประเภทที่สอง สถานการณ์ที่ผู้คนหันหลังและปฏิเสธการเชิญชวนของเขา ในบางครั้งอาจจะเป็นผลดีสำหรับผู้เผยแผ่ศาสนาอิสลาม เพราะการปฏิเสธของผู้คนจะทำให้พวกเขารู้สึกอับอายมากขึ้น ยอมจำนนตัวเอง และผูกพันกับอัลลอฮ์มากขึ้น และสิ่งนี้เองอาจจะเป็นสาเหตุให้เขาได้รับการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ ดังเช่น ที่ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้รับจากชาวญอฮิฟหลังจากที่พวกเขาได้พากันขับไล่ท่านและดูหมิ่นเยาะเย้ยท่าน ท่านนบีจึงได้ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ อัลลอฮ์จึงได้ช่วยเหลือท่านด้วยการส่งท่านมลาอิกะฮ์ญิบรีลและมลาอิกะฮ์ผู้ดูแลภูเขา และต่อมาก็ได้พาท่านนบีกลับมายังเมืองมะดีนะฮ์ด้วยความปลอดภัย และต่อมาอัลลอฮ์ได้ให้ท่านได้อิสรออูและเมะอูรออูญ และต่อมาก็ได้อพยพจากเมืองมักกะฮ์สู่เมืองมะดีนะฮ์และทำให้ศาสนาอิสลามได้แผ่ขยายไปทั่วทุกมุมโลกในที่สุด

การบูรณาการเข้าด้วยกันระหว่างดุอาอ์และการตะอูวะฮ์ไปสู่อิสลาม

บางครั้งท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ขอความช่วยเหลือจากพระองคื ทงลงโทษต่อชาวมุชริกีนมักกะฮ์ และในบางครั้งท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ขอความช่วยเหลือจากพระองคื ทงให้ทางนำแกพวกเขา

สำหรับในสถานการณ์แรก จะใช้ในช่วงเวลาที่มีการต่อต้านอย่างรุนแรงของบรรดามุชริกีน หรือการทำร้ายที่สาหัสสาแถกเกินไปของบรรดามุชริกีนที่มีต่อมุสลิม เช่น การดุอาอ์ของท่านนบีให้อัลลอฮ์ทงลงโทษบรรดาพันธมิตรที่ร่วมสงครามค็อนดักที่ได้กระทำการไรมุชริกีนต่อบรรดามุสลิมในขณะที่มุสลิมกำลังทำการละหมาด จากอะลี เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม ได้กล่าวว่

لَمَّا كَانَ يَوْمُ الْأَحْزَابِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَلَأَ اللَّهُ بُيُوتَهُمْ

وَقُبُورَهُمْ نَارًا، شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ»

ความว่ “ครันเมื่อสงครามค็อนดัก ท่านนบี ศ็อลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ขอดุอาอ์แกอัลลอฮ์ว่ (โอ้...อัลลอฮ์ จนให้บ้านที่พักอาศัยและหลุมฝังศพของพวกเขเติมไปด้วยไฟที่ลุกโชน พวกเขาได้รังควานพวกเราไม่ให้เราสามารถทำการละหมาดได้ตั้งแต่ละหมาดอัศริจนถึงตะวันตกดิน” (บันทึกโดยอัล-บุคอรียั หะดีษที่ 2931 และมุสลิม หะดีษที่ 627 สำนวนหะดีษเป็นของอัล-บุคอรียั)

สำหรับในสถานการณ์ที่สอง ในสถานการณ์ที่ผู้เผยแผ่ศาสนาังมีความหวังจากการกลับใจเข้ามารับศาสนาอิสลามของผู้ที่ถูกเชิญชวน เพื่อให้จิตใจของพวกเขามีความรักต่อศาสนาอิสลาม

ประเภทของผู้ที่ทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาอิสลาม

ผู้ทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาอิสลามในปัจจุบันสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่ทำการตะอวระฮุเพราะได้ซึ่มซับและได้รับอิทธิพลในกิริยามารยาทจากนักเผยแผ่อิสลามหรือนักดาอียี่ เขาจึงผันตัวเองเป็นนักตะอวระฮุไปด้วย และเมื่อใดก็ตามที่เขามีปัญหาเกี่ยวกับนักเผยแผ่ศาสนาท่านอื่น เขาก็จะละทิ้งและจะหันหลังให้กับการตะอวระฮุทันที และเขาก็จะเป็นปฏิปักษ์กับนักดาอียี่ไปโดยปริยาย อัลลอฮุจะหันหลังให้เขา เพราะความตั้งใจของเขามีความบกพร่อง

2. ผู้ที่ทำการตะอวระฮุ เพราะเขาเห็นลู่ทางในการแก้ปัญหาที่เขาประสบอยู่ และสามารถตอบสนองความต้องการของเขา และเมื่อใดที่สภาพของเขาดีขึ้นกว่าเดิม และได้ครอบครองวัตถุแห่งโลกดุนยามากขึ้น เขาก็จะหันหลังให้กับการตะอวระฮุทันที คนเช่นนี้ อัลลอฮุก็จะหันหลังให้กับเขาด้วยเช่นกัน เพราะการเข้ามามีส่วนร่วมในการตะอวระฮุด้วยความตั้งใจที่บกพร่องด้วยเช่นกัน

3. และจากผู้ที่นำตัวเองมาเป็นนักตะอวระฮุบางคน อันด้วยสาเหตุที่เขาเล็งเห็นถึงผลประโยชน์และผลตอบแทนที่รออยู่ข้างหน้า กล่าวคือ เขาทำเพราะมองเห็นถึงผลตอบแทนที่เขาจะได้รับ เพราะฉะนั้นเป้าหมายของเขาคือผลประโยชน์ของตัวเองและเขาจะไม่สนใจถึงคนอื่น และเมื่อใดที่เขามองเห็นลู่ทางอื่นที่ให้ผลประโยชน์แก่เขามากกว่าและได้มาง่ายกว่าผลประโยชน์ที่ได้จากการตะอวระฮุ เขาก็จะละทิ้งการตะอวระฮุไปทันที

4. และผู้ที่ทำการตะอวระฮุเพราะเห็นว่าเป็นคำสั่งของอัลลอฮุ เขาได้ทำอิบาดะฮุเพราะคำสั่งของอัลลอฮุ เขาได้เชิญชวนผู้คนเพราะเป็นคำสั่งของอัลลอฮุ ซึ่งเป็นกานรนิยาตและความตั้งใจที่ถูกต้องและสมบูรณ์แบบ ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮุจึงได้ให้เขามีจุดยืนที่มั่นคง และจะช่วยเหลือเขาและอัลลอฮุจะให้เขาสามารถที่จะใช้ชีวิตในการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์และในการเชิญชวนผู้คนไปสู่อัลลอฮุต่อไป ซึ่งเป็นสถานภาพที่มีเกียรติยิ่ง